

Toelichting definities Mandaatregister

Het verkrijgen, vervreemden en bezwaren van onroerende zaken:

Onroerende zaken zijn zaken zoals grond en gebouwen en alles wat daar letterlijk aan vastzit. (Werken die duurzaam met de grond zijn verbonden). Bijvoorbeeld ook delfstoffen en beplantingen).

Het verkrijgen, vervreemden of bezwaren van onroerende zaken is het kopen, verkopen of het belasten met een zekerheidsrecht van een onroerende zaak (zoals pand, hypotheek, maar ook het vestigen van een zakelijk recht als erfpacht)

Het vestigen, wijzigen en beëindigen van zakelijke rechten:

Met een zakelijk recht wordt bedoeld een recht dat rust op een zaak of een ander goed. Een zakelijk recht staat hiermee in tegenstelling tot een persoonlijk recht, dat samenhangt met de persoon. Zakelijke rechten zijn bijvoorbeeld: eigendom, erfdiensbaarheid, erfpacht, opstal, vruchtgebruik, appartementsrecht, pand en hypotheek.

Een kenmerk van een zakelijk recht is dat het zaaksgevolg heeft. Het blijft op de zaak rusten ongeacht in wiens handen de zaak zich bevindt. Hierin onderscheidt het zich van een persoonlijk recht, dat men alleen tegen een bepaalde persoon kan doen gelden.

Voorbeeld: het vestigen van een recht van opstal voor het leggen en in stand houden van rioolwaterpersleidingen.

Het nemen van besluiten en verrichten van (privaatrechtelijke) (rechts)handelingen:

Een **rechtshandeling** is een handeling die iemand uitvoert met de bedoeling een bepaald rechtsgevolg tot stand te brengen.

Een bijzonder soort rechtshandeling is de publiekrechtelijke rechtshandeling. Dat is een handeling van een overheidsorgaan, waarmee die zijn taak als overheid uitoefent. Voorbeelden hiervan zijn:

- het vaststellen van een wet of verordening,
- het verlenen of weigeren van een vergunning,
- het geven van een aanwijzing die een burger verplicht is om op te volgen,
- het aanstellen van een ambtenaar

Bij het aangaan van overeenkomsten betreffende de uitoefening van publiekrechtelijke bevoegdheden kan onder meer gedacht worden aan het sluiten van convenanten, bestuursovereenkomsten, het sluiten van (afval)waterakkoorden, waterplannen, (samenwerkings-)overeenkomsten en afspraken met provincie/gemeenten of derden.

Rechtshandelingen kunnen zowel eenzijdig als meezijdig zijn. Bij een eenzijdige rechtshandeling hoeft slechts één persoon zijn op rechtsgevolg gerichte wil te openbaren. Een voorbeeld van een eenzijdige rechtshandeling is het aanvaarden of verwerpen van een erfenis. Voor een meezijdige rechtshandeling moeten meer personen hun op *hetzelfde rechtsgevolg* gerichte wil openbaren. De meest voorkomende vorm van een meezijdige rechtshandeling is het sluiten van een overeenkomst.

Het aangaan, wijzigen of beëindigen van overeenkomsten inzake werken, leveringen of diensten.

In de Europese richtlijn worden de volgende definities gehanteerd voor de vraag of de decentrale overheid een opdracht vergeeft voor een werk, levering of dienst:

Een werk is het product van een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken dat ertoe bestemd is als zodanig een economische of technische functie te vervullen.

Onder leveringen worden verstaan opdrachten die betrekking hebben op de koop, lease, huur of huurkoop van producten. Een opdracht die betrekking heeft op de levering van een product en waarvoor werkzaamheden moeten worden verricht voor het aanbrengen en installeren van dat product wordt beschouwd als een opdracht voor een levering.

Bij een dienst gaat het om andere opdrachten dan leveringen en werken (bijvoorbeeld het inhuren van een adviesbureau of de overdracht van vorderingen op derden aan de deurwaarder).

Het vaststellen van projectdocumenten en het gunnen

Het vaststellen van projectdocumenten ziet op de beslissingen in de aanbestedingsprocedure. Dit zijn alle beslissingen van opstellen bestek tot en met gunningsbeslissing (o.a. bepalen welke aanbestedingsprocedure wordt gebruikt, offerte-vraag, bepalen van selectie- en gunningcriteria, keuze laagste prijs of economisch meest voordelige aanbidding etc, beslissingen over uitsluiting, gunning, afwijzing, niet gunnen etc).

Projectplannen (H. 5 van de Waterwet)

Op basis van artikel 5.4 eerste lid van de Waterwet vindt de aanleg of wijziging van een waterstaatswerk plaats door of vanwege de beheerder overeenkomstig een daartoe door hem vast te stellen projectplan. Voor hele omvangrijke werken is vaststelling van een projectplan door het algemeen bestuur te verkiezen. Vaststelling van projectplannen op basis van artikel 5.5 Waterwet blijft daarom voorbehouden aan het algemeen bestuur.

In Artikel 5.5 Waterwet wordt bepaald:

Deze paragraaf is van toepassing op projectplannen tot aanleg, verlegging of versterking van primaire waterkeringen en, in de gevallen bij of krachtens provinciale verordening bepaald, op projectplannen van besturen van waterschappen voor de aanleg of wijziging van andere waterkeringen dan primaire waterkeringen en op andere waterstaatswerken van bovenlokale betekenis die met spoed en op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Het aangaan en voeren van rechtsgedingen

Hierbij valt onder andere te denken aan het indienen van bezwaren, het instellen van beroep en hoger beroep, het voeren van verweer, verzoeken om schorsing of voorlopige voorziening, arbitrage en het sluiten van vaststellingsovereenkomsten.

Het doen van aanvragen voor overheidsdiensten

Het doen van aanvragen (bijvoorbeeld subsidie of een vergunning) is gemandateerd tot op het niveau van teamleiders en projectleiders. Steeds meer aanvragen gebeuren digitaal. Voor het doen van digitale aanvragen waarvoor e-Herkenning is vereist, kan de secretaris-directeur de betreffende medewerker als beheerder aanwijzen.

Het plaatsen van bekendmakingen

Het algemeen bestuur of het college van dijkgraaf en heemraden (afhankelijk van de vraag door wie of namens wie het betreffende besluit is genomen) is verantwoordelijk voor de bekendmaking van zijn besluiten. De bekendmaking van officiële publicaties (zoals Verkeersbesluiten die in de Staatscourant moeten worden geplaatst) is gemandateerd tot op het niveau van de teamleider.

Het opleggen van een gedoogplicht als bedoeld in Hoofdstuk 5 van de Waterwet

De gedoogplichtprocedure als bedoeld in hoofdstuk 5 Waterwet kan worden toegepast in belang van de realisering van alle in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Dit artikel bepaalt dat de toepassing van de Waterwet is gericht op: a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, in samenhang met b) bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en c) vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

In de artikelen 5.20 tot en met 5.27 Waterwet wordt onder andere geregeld dat de waterbeheerder, voor zover dat voor de vervulling van zijn taken redelijkerwijs nodig is, rechthebbenden van gronden de verplichting kan opleggen om op of in die gronden onderzoeken en daarmee verband houdende werkzaamheden te gedogen.

In artikel 5.24 wordt bijvoorbeeld bepaald dat de beheerder, rechthebbenden ten aanzien van onroerende zaken de verplichting kan opleggen om de aanleg of wijziging van een waterstaatswerk en de daarmee verband houdende werkzaamheden te gedogen, wanneer naar zijn oordeel de belangen van die rechthebbenden onteigening niet vorderen.

De gedoogplicht heeft een brede strekking, zowel wat betreft de aard van de te gedogen werkzaamheden, als ook waar het betreft de daarmee te bereiken doelstellingen. Om die reden is de bevoegdheid tot het nemen van besluiten over het opleggen van de gedoogplicht op grond van Hoofdstuk 5 van de Waterwet niet exclusief bij het afdelingshoofd Handhaving neergelegd, maar ook bij de overige afdelingshoofden.

Dwangbevel.

Een dwangbevel is een schriftelijk bevel van het bestuursorgaan dat ertoe strekt de betaling van een geldsom af te dwingen, als bedoeld in artikel 4.85 van de Awb. Het gaat dan om geldschulden die voortvloeien uit een wettelijk voorschrift dat een verplichting tot betaling uitsluitend aan of door een bestuursorgaan regelt; of een besluit dat vatbaar is voor bezwaar of beroep. Zoals het innen van een verbeurde dwangsom/ kostenverhaal bestuursdwang.

Dit geldt niet voor verplichtingen tot betaling van een geldsom voor het in behandeling nemen van een aanvraag. Het gaat dus niet om de invordering van legeskosten. Op grond van artikel 12 van de Invorderingswet 1990 kan de invordering van de belastingaanslag geschieden bij een door de ontvanger uit te vaardigen dwangbevel. De invorderingsambtenaar is bevoegd tot het versturen van een aanmaning en het uitvaardigen van een dwangbevel (opstellen en ondertekenen). Deze bevoegdheid bestaat dus al op grond van artikel 12 Invorderingswet 1990 en kan niet worden gemandateerd.

De ondertekening van een dwangbevel is gemandateerd tot op het niveau van het afdelingshoofd.

Ontvangstbevestiging bezwaarschriften

Het beslissen op bezwaarschriften is een bevoegdheid van het college van dijkgraaf en heemraden. Deze bevoegdheid is niet verder gemandateerd, met uitzondering van de gevallen waarin het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is. In deze gevallen is de secretaris-directeur bevoegd. In de Ambtelijke bevoegdhedenregeling is geregeld dat het mandaat ook alle voorbereidings- en uitvoeringshandelingen omvat die bij de uitoefening van de bevoegdheid behoren, zoals het verzenden van ontvangstbevestigingen. Uit praktische overwegingen is de bevestiging van de ontvangst van bezwaarschriften gemandateerd aan de teamleider, evenals het verdagen van de beslissing op bezwaar en het bevestigen van het intrekken van bezwaren.